

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ

بهراسی ما برای تو پیروزی نمایانی فراهم آوردیم (۱) تا خداوند آنچه را برای تو از توپنه ها و مشکلات در راه پیشرفت اسلام در گذشته پیش آمده و در آینده پیش خواهد آمد از میان بردارد، و نعمتش را بر تو تمام کند،

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيُنصِرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

و در همه اوقات پیروزی بر دشمنان را به نتیجه به راهی مستقیم راهنمایی است (۲) و به پیروزی مقتدرانه و شکست ناپذیری یاری است (۳) اوست که [در آن شرایط سخت آرامش را در دل های مؤمنان نازل کرد تا ایمان بر

لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ

ایمانشان بفرزاید، سپاهیان آسمان و زمین فقط در سیطرهٔ مالکیت و فرمانروایی خداست، خداوند همواره دانا و حکیم است (۴) تا مردان و زنان مؤمن را جادوانه در بهشت هایی وارد کند که از زیر درختان آن نهر جاری

وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قُرْآنًا

است، و گناهاشان را از آنان محو نماید، این [قرآن بخواند] نزد خداوند کامیابی بزرگی است (۵) و [بیز خدا خواست] مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک را که بگمان به خداوندند، عذاب کند، پیش آمدهای ابد

عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ ۗ وَالْمُنَافِقَاتُ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتُ الظَّالِمَاتِ ۗ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءَ عَلَيْهِمْ

[زمانه] بر خودشان بادا، خداوند بر آنان خشم گرفته، و [از رحمت خود] دورشان کرده، و دوزخ را برایشان آماده ساخته است، و [دوزخ] عاقبت بدی است (۶) سپاهیان آسمان و زمین فقط در سیطرهٔ مالکیت و فرمانروایی

دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَعَصِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَاعْتَدَ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ

خداست، و خداوند همواره توانای شکست ناپذیر و حکیم است (۷) مانع را شاهد و ناظر [بر اعمال امت] و مژده رسان و همدارنده فرستادیم (۸) تا همه شما را با توجه به این سه ویژگی به خدا و پیامبرش مؤمن

وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

شوید و او را یاری دهید و بزرگش بشمارید، و هر صبح و شام خدا را به یاد بیاورید [از هر عیب و تقصیری ستایش کنید] (۹) این گمان آنان که با تو بیعت می کنند جز این نیست که با خداوند بیعت می کنند، دست [قدرت]

وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ

خداوند فراتر از قدرت آنان است، کنی که بیمان می شنکند فقط به زبان خود می شنکند، و آن که به بیمانی که با خدا بسته وفادار است، یقیناً [خداوند] پاداشی بزرگ به او می دهد (۱۰) بفرزوی پادشاهان متعقل از

عَمَن نَّكَتَ فَإِنَّمَا يَنكُتُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۗ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ

جهد، از روی بهانه خوبی] به تو می گویند، اموال و اهل بیتمان ما را [به خود] مشغول کردند [به این سبب از جنگ بازماندیم]، پس برای ما آموزش بخواه، آنان چیزی را به زبانتان می گویند که در دل هایشان نیست،

لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسَّيِّئَةِ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۗ قُلْ

بگو، چه کسی در برابر خداوند برای شما اختیار چیزی را دارد [که] اگر خداوند زبانی را برای شما بخواهد [چه کسی می تواند آن را دفع کند] یا اگر سودی را برایتان رقم بزند [می تواند مانع از آن شود]؛ بلکه خداوند به آنچه

فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۗ بَلْ كَانَ اللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾

انجام می دهد؛ آگاه است (۱۱) [بانهای که آورید بوج و واهی است] چون پنداشتید که پیامبر و مؤمنان هرگز [از جبهه] به سوی کسان خود باز نمی گردند، و این [پندار واهی] را [برای آن که آن را نابود کنید] در دل هایتان

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا ۗ وَزَيْنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ ۗ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ

آراستید، و [به خداوند] آمان بد بردید [که او پیامبر و مؤمنان را برای نمی دهد] شما مردمی سزاوار هلاکت هستید (۱۲) آنان که به خدا و پیامبرش ایمان نیاوردند [زبانی به خدا و پیامبر نمی رسانند]، ما برای کافران آتش

وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ

سوزان آماده کرده ایم (۱۳) مالکیت و فرمانروایی آسمان ها و زمین فقط در سیطرهٔ خداست، هر که را بخواهد می آرزود و هر که را بخواهد عذاب می کند، خداوند همواره بسیار آمرزنده و مهربان است (۱۴) چون شما برای

وَالْأَرْضِ ۗ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ

دست یافتن به غنایم روانه [جنگ خیر] شوید، متخلّفان [از سفر خیر] بخواهند گفت: بگذرید ما هم به دنبال شما حرکت کنیم، [اینان] می خواهند فرمان خدا را که [فراغتانه از شرکشان در جنگ نمی برد] کرده

إِلَىٰ مَعَانِمِ ۗ لِنَأْخُذْهَا ذُرًّا وَنَاتِبِعُكُمْ ۗ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ ۗ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ

تغییر دهند، بگو: هرگز دنبال ما نخواهید آمد، زیرا خداوند از بدبختی بگو، به زودی به سوی گروهی سرسخت و نیرومند دعوتتان می کند که با آنان بجنگید یا آن که تسلیم [حق] شوند و جنگ به میان نیاید، اگر

قَبْلِ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسَدُونَ عَلَىٰ آلِنَا ۗ قُلْ لَنَا ذَلِكُمْ مِنَ اللَّهِ قَلِيلًا ﴿١٥﴾ قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدْعُونَ

نیست [بلکه آنان جز اندکی درک نمی کنند] (۱۵) به متخلّفان بدبختی بگو، به زودی به سوی گروهی سرسخت و نیرومند دعوتتان می کند که با آنان بجنگید یا آن که تسلیم [حق] شوند و جنگ به میان نیاید، اگر

إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ ۗ فَإِنِ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۗ وَإِنِ تَتَوَلَّوْا كَمَا

اطاعت کرده، در جنگ شرکت کنید خداوند پاداش نیکی به شما خواهد داد، و اگر سرپیچی کردید همان گونه که پیش از این سرپیچی کردید شما را به عذاب دردناک عذاب خواهد کرد (۱۶) بر اینها و لنگ و بیمار گناهی

تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلِ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرْجٌ ۗ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ ۗ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ

نیست [که در جنگ شرکت نکنند]، کسی که از خدا و پیامبرش اطاعت کند او را در بهشت های در آورده که از زیر درختان آن نهر جاری است، و هر کس [از اطاعت خدا و پیامبر] روی برتابد او را به عذاب دردناک عذاب

سوره مبارکه فتح

حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَْعُدِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾

می کند (۱۷) به راسی خداوند از مؤمنان زمانی که زیر آن درخت (در منطقه خدیویه) با تو بیعت کردند خشک شود، خداوند آنچه [از پایی و خلوص نیت] در دل هایشان بود می دانست، پس [آتش را بر آنان نازل کرد]

الْحِزْبِ ۚ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ

وپیروزی نزدیکی را که پیروزی خیر بود [پادشاهان داد (۱۸) و [بیز] غنایم فراوانی که آن ها را [در آینده] به دست می آوردند، خداوند همواره توانای شکست ناپذیر و حکیم است (۱۹) خداوند غنیمت های فراوانی را [در]

عَلَيْهِمْ وَأَنْهَاهُمْ فِتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَّكُمْ اللَّهُ

[بند] به دست می آوردید به شما و عده داده است، اما این [غایم خیر] را زودتر در اختیارتان گذاشت، و دست های دشمنان را از هر یغزن به [شما بازداشت تا برای مؤمنان شانه ای [از حق بودن و عده خدا باشد،

مَعَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ

[و [بیز] شما را [در همه امور] برای رسیدن به نتیجه [به راه راست هدایت کرد] (۲۰) و [غنیمت های دیگری [است] که هنوز به آن ها دست نیافته اید، خداوند بر آن ها احاطه دارد و می تواند به آسانی در دست راستان

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾ وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾

قرار دهد] خداوند همواره بر هر کاری تواناست (۲۱) اگر کافران با شما چندین بار بیعت کردند از برکت رهبری پیامبر و ایمان آثار [عقبگرد کرده می، می گیرید، سپس بر بیعت و باوری [که از آنان دفاع کند] نمی یافتند

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ

(۲۲) خداوند از پیش روشی مکه پس از آن که شما [را بدون جنگ و خونریزی] بر دشمن پیروز کرد دست های آنان را از [سبب زدن به] شما، و دست های شما را از [گزند رساندن به] آن ها بازداشت، خداوند همواره به آنچه انجام

وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ

که در دیون شهر مکه پس از آن که شما [را بدون جنگ و خونریزی] بر دشمن پیروز کرد دست های آنان را از [سبب زدن به] شما، و دست های شما را از [گزند رساندن به] آن ها بازداشت، خداوند همواره به آنچه انجام

أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

می نهید بیست (۲۴) آنانند که کفر ورزیدند و شما را از [آوردن به] مسجد الحرام بازداشتند و نگذاشتند قربانان ها به محل قربانگاه برسند، و اگر مردان و زنان مؤمنی که شما آنان را نمی شناختید [در مکه] نبودند که امکان

وَالْهَدْيِ مَعَكُمْ فَاَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمُ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فَتُصِيبَكُمْ

داشت [به سبب جنگ شما باهل مکه، جان و حرمت آنان را با مال کبیده، و از این روندانسته عار و ننگی از سوی آنان به شمار برسد [شما را از جنگ بازمی داشتیم، ولی بازداشتیم] تا خداوند هر که را بخواهد [چه از شما

مِنْهُمْ مَعْرَةً بَغَيْرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

و چه از مؤمنانی که در مکه برای شما ناشناخته اند] در رحمتش در آورده، اگر [در این موقعیت ویژه] مؤمنان و کافران مکه [به صورت دو صف] جداگانه بودند، به یقین کافرانشان را [با ابزار جنگی شما] به عدایی در نماند

﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى

عذاب می کردیم (۲۵) [صنع کردن در روزی که شما به مسجد الحرام] رفتی [بود] که کافران خشم شدید جاهلی خود را در دل هایشان جای داده بودند، خداوند [برای این که جنگی نیاید] [آتش را بر پیامبرش و مؤمنان

الْمُؤْمِنِينَ وَالرَّزْمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ

تألی کرده، و آنان را به ارزش و نفوذ تقوا پیوند داد و ایشان به این پیوند شایسته تر بودند خداوند همواره به هر چیزی داناست (۲۶) بی تردید خداوند رؤیای [حکیمانه و هدفدار] پیامبرش را تحقق داد [که] شما ان شاء الله

اللَّهُ رَسُولَهُ الرَّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا

به طور مسلم در امنیت کامل، در حالی که سرهایتان را تراشیده یا اندکی از موی خود را کوتاه کرده اید و بر تنی ندراید وارد مسجد الحرام خواهید شد، [خداوند] آنچه [که شما نمی دانستید] و آن حادثه بابرکت صالح

تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ

خدیویه و تأخیر عمده بود] می دانست، و پیش از فتح مکه، پیروزی نزدیکی [که فتح خیر است، برای شما] قرار داد (۲۷) اوست که پیامبرش را [با] [مشعل] هدایت، و دینی درست [و حکیمانه] فرستاد تا آن را بر همه ادیان

الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ

پیروز کند، پس است که خداوند شاهد [و گروهی کردن این حقیقت] باشد (۲۸) محمد [صلی الله علیه و آله] فرستاده خدا است، و کسانی که با او بودند بر کافران سرخست [و سازش ناپذیر]، و در بین خودشان [با یکدیگر]

رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ

مهربانند، آنان را کنار و ساجد می بینی، پیوسته خواهان احسان و خشودی خواهانند، نشانه [روحیه عبادت و بندگی] آنان در چهره هایشان از آن سرچرهدیداست، این است وصفشان در تورات، اما وصفشان در انجیل

عَذَابِكُمْ مِثْلَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمِثْلَهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ

[این چنین است که] و [وجودشان] چون زراعتی است که جوانه های خود را رویند، پس قوتیاش کرده تا جایی که با برجا و استوار گشته، و بر ساقه های خود استوار ماند، [نه ای گونه ای که] کشاورزان را از رشد و انبوهی خود [به

يُجْعِبُ الزَّرْعَ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

شگفتی می اندازد، [خداوند مؤمنان را به این صورت تقویت می کند] تا به وسیله آنان کافران را به خشم آورد، خداوند به آنان که ایمان آورده، و کارهای شایسته انجام داده اند و عده [آمزش و پاداشی بزرگ داده است (۲۹)